

ANTON VAN ZANTBEEK

Luister naar mijn woorden, kijk niet naar mijn daden

De nieuwe Vlaamse regering is er dan toch in geslaagd een Septemberverklaring af te leggen. Daarover heeft iedereen een mening. Laten we het erbij houden dat het goed is dat er een akkoord is. Specifiek voor de erfbelasting is het evenwel oude wijn in nieuwe zakken: de nieuwe Vlaamse regering “verlaagt” de belasting en “sluit de achterpoortjes”.

De tarieven van de erfbelasting zullen worden verlaagd. De voorzitter van N-VA, Bart De Wever, liet zelfs optekenen dat hij die belasting op termijn het liefst ziet verdwijnen. Maar budgettaire nood breekt wet. Dus wordt slechts een tariefverlaging aangekondigd.

Je kunt er evenwel gif op innemen dat die tariefverlaging louter cosmetisch zal zijn. Ik gok op de invoering van een voetvrijstelling (vrijstelling in de laagst belaste schijf) of een uitbreiding van de laagst belaste schijven. Vermoedelijk wordt het confiscatoire tarief van 55 procent ook wat gekort.

En dan zijn er de ‘achterpoortjes’ die de Vlaamse regering wil sluiten. Wat een achterpoortje is, wordt in Vlaanderen niet bepaald door de Vlaamse Belastingdienst. Meestal is het een middenveld-organisatie die laat optekenen dat iets een oneerlijk, grof en algemeen misbruik is. Meer heeft de politiek vervolgens niet nodig om die voorzet binnen te koppen en de belasting te verhogen. Dat zal nu het lot zijn van de familiale ondernemingen en de familiale private stichtingen. Van algemeen misbruik is geen sprake. Maar toch komen er maatregelen om die regimes af te schaffen of fors te versoberen.

Voor de politiek is het intussen belangrijk dat bij de Vlaming de perceptie blijft hangen dat de erfbelasting verlaagt, ook al leveren de zogenaamde Vlaamse belastingverlagingen keer op keer méér belasting op. De tactiek is steeds dezelfde: luidruchtig een tariefverlaging aankondigen en in het kielzog daarvan de belastbare basis verbreden. Boerenbedrog dus.

Vlaanderen is niet aan zijn proefstuk toe. Zo werd het vermeend oneerlijke achterpoortje van de huwelijkscontracten gesloten. Daardoor moeten getrouwde koppels plots veel meer erfbelasting betalen als zij elkaar vermogensrechtelijk bescher-

men via een huwelijkscontract. Ook voor de goede doelen verhoogde Vlaanderen de belasting. De regering voerde een nul-procenttarief in voor goede doelen, maar schafte tegelijk de ‘oneerlijke’ techniek van de duolegaten af. De tariefverlaging kost nauwelijks 8,5 procent en levert in de kering maar liefst 55 procent op. Dat komt doordat een groter deel van een nalatenschap door de afschaffing van het duolegaat tegen dat hoge tarief wordt vererfd. Een cynische masterclass in sluw belastingen verhogen.

Onder het mom van de eerlijkheid gaat in Vlaanderen dus de ene na de andere manier om erfbelasting legaal te beperken voor de bijl. Spijts de ronkende politieke verklaringen over de verlaging en zelfs de afschaffing ervan, houdt Vlaanderen de erfbelasting niet enkel in stand, maar verbreedt ze die nog verder.

● ● ●
Als u de Vlaamse regering hoort spinnen over de zoveelste verlaging van de erfbelasting, moet u wakker en waakzaam zijn.

Onder leiding van N-VA zakken de Vlamingen zo steeds dieper weg in het moeras van de erfbelasting. Brusselaars en Walen zijn er intussen relatief een stuk beter aan toe. Gelet op de verschillende budgettaire toestand van de gewesten, is dat een ontstellende vaststelling.

Als u de Vlaamse regering de komende weken dus hoort spinnen over de zoveelste verlaging van de erfbelasting, moet u wakker en waakzaam zijn. Iemand gaat het gelag betalen. Als de vos de passie preekt, boer let op uw ganzen. **t**

DE AUTEUR IS ADVOCaat BIJ RIVUS EN GASTDOCENT AAN DE FISCALE HOGESCHOOL